

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Slovenska delegacija v državnem zboru.

(Od odličnega rodoljuba.)

Med Slovenci ne bode najti razumnika, koji bi ne priznal, da je slovenska delegacija v državnem zboru brez veljave, brez vpliva. Glede tega prašanja mora soglašati liberalci s klerikalci! Pričakovali in nadejali smo se, da pride naša delegacija po volitvi leta 1900 v boljši, ugodnejši položaj. Vse se je popolnoma izjalovilo! V prejšnji delegaciji je nesloga, nesporazumljenje zabranjevalo skupno delovanje, dosledno in energično nastopanje, da ne govorimo o mlačnosti in ne sposobnosti nekaterih delegatov. Ko smo leta 1900 na novo volili, imeli smo štajarski Slovenci kot cilj pred očmi, da se za nas toli škodljive pa tudi sramotne razmere v državnem zboru korenito spreminijo. Mi štajarski Slovenci smo obračali na to volitev vso pozornost, to tembolj, ker v Gradcu ne moremo ničesar doseči, ampak moramo iskati pomoči na Dunaju.

Naroden egoizem nam je narekoval, da smo na vsakem zaupnem, na vsakem volilnem shodu — ne glede na to, če je bil kandidat navzoč ali ne, odločno tirjali, da mora kandidat, izvoljen poslancem, na Dunaju z vsemi silami delovati na to, da se ustanovi eden edini jugoslovanski ali hrvatsko-slovenski klub, da mora vsak slovenski poslanec v ta klub vstopiti, v tem klubu ostati.

Ker vidimo, da imata v poljskem klubu prostor katolik in žid, plemič in kmet, da morejo ti zastopniki vedno sporazumno delati v prid poljskega naroda, poljske domovine; da bi mogla pri nas gola politična nasprotstva ali celo osebne mržnje posameznikov tako skupno delovanje preprečiti, zabraniti, nato še niti mi slili nismo! Pa tudi kandidata ni bilo, kateri bi se bil njih želji uprl. Ni ga bilo človeka, kateri bi bil mislil, da se bo kranjski prepričal zavlekel na Dunaj. Tega niti od dr. Šusteršiča nismo pričakovali!

Bili smo hudo varani. Še predno so slovenski poslanci prišli na Dunaj, je dr. Šusteršič pokopal vse naše nade, razbil naše upe. Slovenski poslanci na Dunaju niso niti prišli do posvetovanja, če je ustanoviti, in kako je ustanoviti poseben klub za jugoslovansko delegacijo. Doktorju Šusteršiču se je mudilo; on je hotel imeti svoj klub in izdal je interese štajarskih in koroških, pa tudi kranjskih Slovencev. To bi se ne bilo zgodilo, ako bi naša poslanca Berks in Žičkar upoštevala separatistične in egoistične namere dr. Šusteršiča, ako bi se bila njegovim nakanam po želji volicev moško uprla. Poleg dr. Šusteršiča zadene ta dva poslanca vsa krivda, da so jugoslovanski poslanci na Dunaju razcepljeni, da klub klubu nagaja, da jugoslovanska delegacija nima ne ugleda, ne veljave, da se slovenskemu narodu tako godi, kakor da bil brez zastopnikov v državnem zboru. In ko bi bil naš narod zrel, zavzet za svoje interese, bi bil že obračunal s temi —

Oni vitez Berks pa, kateremu se je svoje dni tako mudilo, da je brez vsega skupnega posvetovanja poslancev kar zbežal pod krilo dr. Šusteršiča, je danes že med „parlamentarnimi

divjaki“, je obrnil hrbet dr. Šusteršiču in njegove klubu. Niti tri leta še vitez Berks ni slovenski poslanec in danes si že sme privoščiti „luksus-divjaka“ v parlamentu!

O, ironija! Isti vitez Berks, kateri prezira in zametaje potrebo skupnega postopanja in delovanja jugoslovanskih poslancev v državnem zboru, pa rešuje prašanje glede celjske slovenske gimnazije. In tu je prezrl in izključil vse slovenske kolege; kolegi in narod pa to osodepolno postopanje mirno gleda in prenaša! Quousque tandem!

Naše nove knjige

Poroča dr. Fr. V.

Ali ste ga čuli malika in izvoljenca celjskih nemškutarjev in njihovih sosedov, veleučnega Pommerja, kako oblastno je govoril lani o našem jeziku in naši literaturi, kakor bi nosil slovensko slovnico v levem, slovstveno zgodovino pa v desnem žepu! In njemu je lahko govoriti, saj je slovensko literaturo in jezik temeljito proučeval — na tistih revnih tablicah ob prehodih čez železnico, morda edinih slovenskih napisih, ki so nam jih privoščile železnice na naših tleh. A lepo je vendar, da je mož povedal vir svoje modrosti in nič se ne bomo smeli čuditi, če najdemo odslej kje na takem drog, oči zaupno uprte vanj, znanje slovenskega jezika srkajočega nemškega sodnega uradnika, katerega je božja previdnost in sodna uprava poslala v službovanje v naše kraje. Toda če bi bili navezani samo na duševni kruh, ki nam ga v tako pičli meri režejo naša oblastva, morali bi poginiti gladu ako bi nas ne zastrupila poprej lepa slovenščina naših nemških uradnikov, od katere baje že cepajo psi in mačke, če jim jo človek čita ob mrzlih zimskih večerih ali vročih pasjih dneh. Zato pa kažemo Slovenci svojo znano nezadovoljnost, prevzetnost in oblastnost, ki stoji črno na belem dvakrat na teden v celjski „Vahti“ in skoro vsak dan v graškem „Tagblattu“, ter prelivamo cele potoke črne tinte in pišemo časnike in knjige, včasih samo za — državnega pravdnika, za katerega skrbi v zadnjem času s posebno hvalevredno neznostjo naša „Domovina“.

Resnice je torej, da se pišejo pri nas knjige; če se tudi — kupujejo, o tem imajo besedo naši knjigarji. A že to je nekaj, da se pišejo, in če pripravijo moje vrstice koga, da si kupi to ali ono knjigo, bodo dosegle svoj namen. Vedno več slovenskih knjig roma med svet. Družba sv. Mohorja poplavi vsako jesen naše pokrajine s svojimi knjigami in takih povodnj se ne branimo. Lani, ko je prestopilo število njenih udov nad 80 000, je razposlala blizu pol milijona knjig! Klobuk z glave pred tako družbo, gospodje okolu „Vahte“ in „Tagblatta“! — V sličnem zmclu kakor Mohorjeva družba darujeta „Slovenska Matica“ in „Šolska matica“, ki se žal ne morete ponašati s tolikim številom udov, ki pa zaslužite vsestranske krepke podpore! Nekaj let sem pa tudi naši knjigarji pridno zalagajo slovenske knjige.

Pisatelj po poklicu Slovenci do zadnjega časa nismo imeli, ker jih ne moremo živiti; naši pisatelji so bili profesorji, odvetniki, zdravniki, dihovniki itd., ki so del svojih moči posve

tili literaturi. Zato tudi nobeden ni čutil potrebe izdajati posebne knjige, temveč polnili so naše mesečnike „Ljubljanski Zvon“ in „Dom in Svet“, ki hodita vsak svojo pot nekako kot literarni glasili političnih strank. Šele v zadnjih letih se je predramilo naše knjigotrštvo in oživilo tudi literaturo, a vpregla se je večinoma le mladina. Starejši pisatelji so — žal — po večini umolkili. Nekateri je zadušilo preobilo stanovsko delo, drugim je izbila pero iz rok nesrečna domača politika ali bolje rečeno ravnsarija, zopet drugi pa so je sami odložili, morda užaljeni, ker je mladina nekoliko prehrupno trkala na duri in burno odšla v literarni tempelj.

In tako smo dobili vsaj enega pisatelja po poklicu, ta je Ivan Cankar. Tudi on si mora sicer iskati opore drugod in je posodil svoje pero dunajskemu listu „Information“, v katerem nastopa včasih tako kot „slovenski poslanec“, a slovenska literatura je vendar glavno polje njegovega delovanja, na katerem pridno seje, pa menda le malo — „zanje“. Lani smo dobili od Cankarja troje del: drugi natis njegovih izbranih pesmi „Erotika“, dramo „Kralj na Betajnovi“ in povest „Tujci“. Nekdaj je bil Cankar sentimentalni sanjač, ki si je vstvaril svet, poln vijoličnega duha, luninih žarkov in dišečih cvetov. In „Erotika“ je spomin iz teh časov, šopek cvetov, povezan z obledelim trakom sentimentalnosti in iz njega diha duh vijolice, ki so nekdanje cvetele. A Cankar se je izpremenil in sedaj so mu, kakor sam priznava, ti verzi, polni sentimentalnosti, duha vijoličnega in luninih žarkov tako tuji, kakor da bi jih bil napisal človek, ki ga je poznal samo od daleč.

Iz Cankarja-sanjača je postal bojevit satirik, ironizator in srdit napadalec vsega konvencionalnega. Kdor ne umeva in ne zna ceniti njegove umetnosti, kateri se je posvetil ves, ta je tepec filister, in temu filistrstvu je napovedal neizprosno boj. Cankarjevi filistri niso samo tisti, ki smo jih bili sedaj vajeni pri pivu, taroku, politiki... njegovi filistri smo vsi, ki nimamo zmisa za njegov svet, in na nas vse kliče ogenj in žveplo v svojih spisih. „Kralj na Betajnovi“ je tovarnar Kantov, navaden lump po značaju, ki nosi polno grehov na svojih ramah, ki pa vendar drži in tišči vso družbo kakor v kleščah, da ga časti in se mu pokori ter ga voli za svojega zastopnika. In to daje Cankarju priliko in pravico, da smeši svoje „filistre“, se norčuje iz njih ter jim zadaja udarec za udarcem. Njegov junak pa je propali študent, ki sam povdarja svoj ponos vagabunda. To vagabundstvo, seveda pošteno vagabundstvo, v katerem živi človek sicer od danes do jutri, v katerem pa mu ni treba zatajevati svojega mišljenja, se ni treba hliniti in ni treba čutiti nikakih vezi in spon do konvencionalnega življenja, to „pošteno vagabundstvo“ je Cankarjen ponos!

„Tujci“ so Cankarju mladi talenti, ki žive izven domovine, ker jih domovina ne more ali noče živiti ali ker jih ne umeva. Tak tujec je njegov junak, mlad kipar, tak tujec je Cankar sam. A Cankarjev kipar ni mož dela, energije, vztrajanja, temveč slabič, fantast, ki samo sanjari in tudi tedaj ne vstvari ničesar, ko ima priliko, in zato bi logično ne imel pravice se pritože

vati čez domovino. To pa je Cankar prezrl; meni vsaj je ljubši delaven „filister“ nego mrtev talent! — Cankar, ki je nekdanj pisal nejasno in utopično ter se zavijal v „mistične megle“, je postal v „Tujcih“ jasnejši; stopil je deloma na domača tla in se umiril; iz „Tujcev“ zveni hrepenenje po domovini in to je dobro znamenje. Zato smemo z zanimanjem pričakovati njegovih nadaljnjih del, katerih nam poda še mnogo, saj je pisatelj po poklicu. (Konec prihodnjic.)

Celjske in štajarske novice

(Dr. Hinko Šuklje nas je zapustil) Brzjavna žica nam je prinesla v nedeljo popoldne iz Zadra pretresljivo novico, da je umrl naš dragi dr. Hinko Šuklje. V najlepši moški dobi je bil, pred malo meseci si je ustanovil domače ognjišče, da bi pokusil rodbinsko srečo. Njegovo telo pa ni bilo tako krepko kakor njegov duh. Šel si je vdrugič na jug pokrepiť omajano zdravje, a doli ga je naglo pokosila smrtna kosa. Vse prebivalstvo mesta Celja in tudi daleč na okrog je pa vsled njegove smrti otcžno in pobito. Bil je ne le izredno spreten, ampak tudi izredno vesten in človekoljuben zdravnik. Užival je kot tak pri vseh, ki so rabili njegovo pomoč, brez mejne zaupanja. Bil je pa ne le zdravnik strokovnjak, ampak tudi neustrašen vzor narodnjak. Vsa naša narodna društva bridko občutijo to izgubo. Nad vsem je pa stal dr. Šuklje kot blag človek in odkrit značaj. Po njem plakamo ne le kot narodnjaki za vrhim rojakom, ampak tudi kot kolegi in znanci po ljubem družabniku in prijatelju. Hudo nas je zadel ta udarec najhujše njegove dobre sorodnike. Toda niti ob njegovem grobu se ne ločimo od njega, ampak baš iz njegovega groba nam klije tolažba. Umrl je res, a umrl ni njegov krepki duh in umrl ni njegov spomin, ki ostane globoko v srcih onih, ki so bili z njim najbližje zvezani z rodbinskimi vezmi in tudi v srcih nas njegovih potrjenih prijateljev. Umrl je, a ostane še nadalje v duhu med nami! Blag Ti spomin, dragi prijatelj!

(Pogreb dr. Hinko Šukljeta) bode jutri dne 1. aprila ob pol 2. uri popoldne s kolodvoru v Celju zkozi mesto po državni cesti v Žalec in ob 3. uri na ondoto pokopališče.

(„Brez denarja.“) Zagotovljeno je, da se bode ta igra igrala prihodnjo nedeljo. Že zadnjič smo na njo opozorili naše občinstvo. Danes samo pravimo, da se take vrste igra še ni igrala na našem odru. Gledališke vaje so nas pa prepričale, da se bode igralo res dovršeno. Podrobnosti med društvenimi poročili. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Ker bode to morebiti zadnja večja igra v ti sezoni, naj nihče ne izostane.

(Štajarski deželni zbor) se bo sešel h kratkemu zasedanju za dva ali tri dni in sicer veliki teden. Na dnevnem redu bo proračunski provizorij in volitev deželnega odbora. Proračun se bo dovolil za celo leto, ker bo deželni zbor sklican k rednemu zasedanju šele septembra, ali pa celo oktobra.

(Slovenski trgovski naraščaj v Celju.) Še pred kratkim smo izrazili mnenje, da se naše družabno življenje giblje vse preveč v običajnih mejah zabav, dočim smo pogrešali predavanja, kakor smo se izrazili mi, nekaka ljudska vseučil. šča. Z zadoščenjem beležimo, da naša želja ni ostala osamljena in prav posebno nas veseli, da je naš trgovski naraščaj storil tu lep začetek ter v Celju pretekli četrtek otvoril nekako ljudsko vseučilišče za slovenske trgovske sotrudnike. Predaval je tokrat absolvirani trgovski akademikar gospod Žnidaršič o borzi in o borznih poslih. Bili smo prav v skrbeh, ali bode predavanje o tako težavnem in težko razumljivem predmetu primeren začetek, kajti večina naših mladih trgovskih sotrudnikov ni tako srečna, da bi bila dovršila kako strokovno šolo. Toda že prvi nastop nas je v vseh ozirih presenetil. Prvič je gospod Žnidaršič svojo nalogo izvrstno rešil, drugič je pa mnogobrojno navzoči trgovski naraščaj predavanju cel čas sledil s toliko pozornostjo in s takim vidnim zanimanjem, da gre i predavatelju i udeležencem res vsa čast. Evo naše slovenske trgovske šole v

Celju, dokler ne dobimo stalne. Potom samoizobrazba in zasebne pridnosti bode moglo naše trgovstvo, ako na začetem programu vztraja, doseči marsikaj, morebiti potem takih zasebnih strokovnih predavanj več nego v pravi strokovni šoli. Zato ta začetek pozdravljamo in se od naših trgovskih sotrudnikov trdno nadajamo, da pojdejo dosledno naprej po ti poti. Prihodnje predavanje bode na veliki četrtek zvečer. Predaval bode dr. Vekoslav Kukovec, ki k svojemu predavanju že v naprej vladno vabi.

(Naše občinstvo in celjska pošta.) Vkljub našemu strogemu pozivu sta se zgodila zadnje dni dva prav nečuvana slučaja, da je nek ugleden Slovenec in tudi neka gospodična na pošti nemško govorila. Mi tokrat imena še zmolčimo, če pa zapazimo kaj takega še enkrat, objavimo take mlačneže in strahljivce brez usmiljenja z debelimi črkami; to se pravi naše urade naravnost ponemčevati. Takih neznajnežev se mora ogibati odsej vsak odkritosrčen narodnjak.

(In gospod Gubo je govoril...) Proslavljeni so rajni in še živeči Celjani! Gosp. ravnatelj ptujske gimnazije je povedal radovednim Celjanom v njihovi kazini, kateri in kaki so bili ali so „slavni celjski možje“. Izgovorjena je zadnja beseda iz ust zgovornega učenjaka, in Celjani vedo sedaj, komu gre po Gubotovih postavah priimek „slavni mož“, „slavna žena“! Ni malo delo, katero je dovršil podjetni ravnatelj, zato mu pa doni od ust do ust ponižna zahvala hvaležnih potomcev slavnih germanskih mož. Mogoče pa je pri tolikem številu proslavljenec, da bi bil ušel pozornosti gospoda „promotorja“ vendarle še kak zaslužen „prvak“, zato naj se nam dovoli, da se i mi spomnimo z vso zasluženostjo častjo mož, žena in devic, katerim gre tudi še čast, da se vsedejo v naslonjače na privojevane lavorike. Kdo se ne spomni vzornega ljubitelja mladine nekdanjega Windbüchlerja, o katerega nežni vzgoji govore celi akti tukajšnjega kazenskega sodišča. Živo je še v spominu vroča drhteča ljubezen „Pepetova“ do svojega bližnjega. In naj mar pozabimo ljubitelja učeče se mladeži, dr. Johanna Stepischnegga, kateri je z velikodušnim prispevom k Studentenheimu omogočil otvoritev zavoda? Da ta mož ni stavil radodarnosti nikoli mej, o tem ve poleg njega še mnogo drugih in tudi „Alpenverein“, katerega zaslužni blagajnik je on bil. Na polju za obrambo domovine si je stekel ogromno zaslug celjski „Kanonenhut“, ker je izumil top za streljanje okrog oglov. Iznajdbo je zaščitil s celjskim patentom, ter prepustil iznajdbo duhovitim someščanom brezplačno le za „hyaležen spomin“. Pa ne samo ob domačega ognjišča ognju so delovali slavni možje celjaki, tudi v tujini so si proslavili ime. Kako ženke tajoče je raznašalo neko temno noč, vsako okno židovske sinagoge spečim Gradčanom svit proslavljene kulture. Celo strogi državni pravdnik je prisodil temu delu svojo nagrado. Činitelj tega je pa bil zopet slavni Celjan! Mož s „črnim imenom“ ima Celje malo, pa še ta se sveti in le sketa med „slavnimi olikanci“ v prvi vrsti, živeče kje med divjaki v Afriki bi bil že davno njih vredni poglavar. — Gospod Gubo! Mar ste prezrli najlepši cvet kulture?! Očeta Eve ne smemo pozabiti. Njega čine pozna pač vse v mili naši kronovini. Posebej pa še poznajo slavna njegova dela razni in najrazličnejši spisi sodišč, slavo pa so mu pele mnogobrojne c. kr. obsodbe. Tukaj naj se spomnimo slavljenca le kot — očeta Eve. Iste nedolžne Evice, s katero je „igral“ že marsikdo ljubavno svojo pesmico in ki je žarno objeta z nekim dobrim znancom, dvignila v celjski kazini krilate glase strun in doigrala svojo „zadnjo pesem“. V krogu teh naj ne manjka radodarne, nekdanj tu živeče Mine. Saj je bila vendar dobro znana vsled svojega nad in za vse usmiljenega srca. Te vse, gospod ravnatelj, bi morali proslaviti že radi tega, da bode galerija polna.

(Celjski Nemci in konji.) Celjski Nemci so se menda prepričali, da s Slovenci ni dobro črešenj zobati in so zdaj začeli politično gonjo zoper uboge celjske konje. Pred tednom dni se je konjem dr. Dečka, katere je vzel od vojaškega erarja v oskrbo, zazdelo splašiti se in polomiti dr. Dečkov voz in telebiti s hišcem vred v neki jarek blizu Vojnika. Zljaj so sicer vsi trije zopet

pri najboljšem zdravju in dobri volji, samo konja sta bila prve dni še v velikem strahu, kajti celjski Nemci so ju v svojem listu vojaški upravi denuncirali in zahtevali, da prideta v preiskavo, tako da bi ne smela več zobati obilega ovsa v dr. Dečkovem hlevu. Zljaj sta si pa vojaška konja tudi to skrb iz glave izbila, kajti po večdnevem posvetovanju sta prišla do prepričanja, da so se celjski Nemci s svojimi denuncijacijami že povsod tako korenito osmehili, da niti tokrat, ko so konje ovadili, živ krat ne bode njih zavijanju verjel in ustregel njih sovraštvu nasproti ubogim eraričnim konjem.

(Celjski „redarji“ in Slovenci.) Samo ob sebi se razume, da celjska nemška policija nima niti pojma o pravi nalogi redarstvenih činiteljev v moderni državi. Župan Rakusch bi pač modro ravnal, če bi otvoril za svoje mestne „redarje“ poučne tečaje o njih delokrogu. Seveda treba opomniti, da je zelo dvomiti, ali bi celo najspretnejši voditelj iz takega osobja znal kaj porabnega vzgojiti, kajti prva lastnost, ki se od celjskega „redarja“ zahteva, je mržnja zoper slovensko ljudstvo. Akoravno bi celjsko „redarstvo“ ozirom na svoje čine ob priliki raznih izgedov v polpreteklem času imelo dovolj vzroka, ne siliti v ospredje z novimi dokazi svoje pristranosti proti slov. davkoplačevalcem, dogajajo se še zmiraj slučaji, da se prirejajo slovenskim obrtnikom vse mogoče ovire in težkoče. Tak slučaj se je živo pokazal na praznik zadnjo sredo nasproti slovenski prodajalki, Franji Snojevi v veži posojilnice hiše. „Redar“ Bučar (Wutscher!) bode še morebiti dobil nagrado za svoje postopanje, toda vsak tak slučaj si mi zapomnimo in uporabili ga bomo, ko se bode napravil splošen obračun s celjskim „redarstvom“.

(Iz Celjske okolice.) Preteklo soboto smo spremili zemeljske ostanke pokojnega Janeza Zupanca, posestnika v Gaberjih k poslednjemu počitku. Glinjivo je bilo videti, kako priljubljen je bil pokojnik v vseh krogih prebivalstva mesta Celja in celjske okolice. Pred krsto je korakala šolska mladež slovensko-nemške gimnazije, za krsto pa sorodniki, razna odposlanstva društev in nebroj drugega občinstva. „Celjsko pevsko društvo“ je zapelo nagrobnici pri hiši in na pokopališču. Grajati pa moramo postopanje nekaterih gospodov udeležencev, kateri so tako sijajnemu sprevodu kratili dostojni vtis s tem, da so se po par korakih ločili od spreveda in jo krenili po drugi poti na pokopališče. Če se hoče rajnemu skazati v resnici poslednja čast, naj se čuva dostojnost in disciplina. Upamo, da nam prihodnjic ne bo treba grajati! Mi namreč ne prizanašamo prav nikomur!

(Slovenskim duhovnikom in cerkvenim konkurenčnim odborom v vednost. V Arji vasi pri Celju imamo izbornega stavitelja orgelj in dobrega narodnjaka, Franca Naraksa. Dovršil je v svoji stroki vse najsloviteljske mojstrske šole na Nemškem. Pred kratkim je pri Sv. Duhu pri Krškem izdelal za tamošnjo cerkev orglje v največjo zadovoljnost vseh po tako nizki ceni, da mu je konkurenčni odbor še iz proste volje navrgel kot nagrado kar 600 kron. Na Štajarskem, kolikor nam je znano, doslej nismo imeli v ti stroki narodnega podjetnika, ampak so Slovenci podpirali znanega mariborskega Nemca. Dolžnost vseh prizadetih krogov je, na našinca Naraksa se ozirati, da ne bo prisiljen iti kruha iskat na Nemško, dočim bi se tuji pri nas bogatili.

(8. volilni shod v celjski okoliški občini.) Pretekli petek zvečer je zaradi bližajočih se občinskih volitev priredilo politično društvo „Naprej“ v Gaberjih jako dobro uspel volilni shod, ter storilo na ta način v tem najznamenitejšem delu te velike naše občine vse potrebne sklepe glede splošnih zahtev občine in zlasti glede volitev. Videli smo okrog sebe prav lepo število uglednih volilcev posestnikov, obrtnikov in delavcev. Iz dobro premišljenih izjavanj je zbor volilcev iz vseh slojev lahko brezdvomno posnel, da politično društvo „Naprej“ ljudstva ne pita s frazami in ščuvanju. Številke in dejstva so govorile jasen govor, ki je v zborovalnih vzbudil burjo nevolje in srida zoper celjsko mestno stranko in nje onemoglo in vsega obžalovanja vredno pokroviteljico, c. kr. avstrijsko vlado, zaradi ne-

je pred finančno direkcijo, državnim kolodvorom, na Jelačičevem trgu in uradništvom „Narodnih Novin“. Policija ni mogla razgnati demonstrantov, ki so policaje, orožnike in pozneje tudi vojake napadli s kamenjem. Vojaki so naskočili množico z nasajenimi bajoneti. Več oseb je nevarno ranjenih. Mir je šele nastal ob 1. uri ponoči. Pctem so šele našgali zopet ulične svetilke, ki so jih demonstrantje pogasili.

(Avstrijci zopet izgnani iz Nemčije) V zadnjem času je nemška vlada zopet izgnala veliko število Čehov in Poljakov, seveda brez pravega vzroka. Reklo se je, da vsled „nadležnosti“. Češki poslanec Chcc je vsled tega interpeliral ministrskega predsednika.

(Križa v Bolgariji) Celokupno ministrstvo je podalo ostavko. Knez je pozval Gešova, ki je dosedaj zastopal Bolgarijo v Carigradu in mu poveril sestavo novega kabineta.

(Kako poročajo o Macedoniji) Hilmi paša je poročal v Carigradu, da so Bolgarji ustrelili nekega Srba. Resnica je pa bila takole. Dotični človek je delal na polju, ko je prišlo nekoliko Arnavtov mimo. Leti so stavili, ali bi bilo mo goče kmeta ustreliti na toliko in toliko korakov. Stava je bila gotova, in ubogi kmet jo je plačal s svojim življenjem, kajti Arnavti dobro streljajo. In Hilmi paša poroča, da so kmeta ubili Bolgarji, akoravno pozna vsak zločinca, tudi on sam, samo ne upa se nastopiti proti njim.

Loterijske številke.

Gradec, 28. marca 1902: 70, 43, 86, 10, 39
Dunaj, „ „ 53, 62, 74, 22, 27.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze prisrčnega sočutja med boleznijo in ob smrti mojega nepozabnega soproga, gospoda

Janeza Zupanc

kakor tudi za nad vsjo častno in tako obilno udeležbo pri pogrebu dragega mi pokojnika ter za darovane prekrasne vence izrekam vsem svojo najtoplejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujem še vsem sorodnikom, mil. g. opatu, domači čč. duhovščini, čč. oo. kapucinom in č. g. župniku iz Št. Jurja n. j. ž., ravnateljstvu celjske posojilnice, slavnim narodnim društvom, vodstvu c. kr. slovenske gimnazije, vsem osebnim prijateljem in znancem rajnega, ki so prihiteli od blizu in daleč, ter vsem posameznikom za zadnje spremstvo. Prav posebej se zahvaljujem še slav. celjskemu pevskemu društvu za ganljivo petje ob krsti in ob grobu nepozabnega pokojnika.

Vsem plati Bog stotero za njih blago sočutje, dragemu pokojniku pa bodi zemljica lahka in trajen spomin. (145)

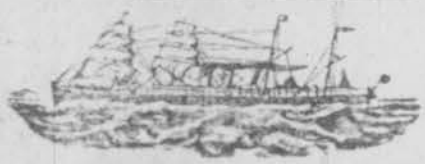
V CELJU, dne 28. marca 1903.

Žalujoča vdova Neža Zupanc

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo. Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

IZELA ŠUKLJE roj. KUKETZ naznanja v svojem in imenu vseh sorodnikov pretrešujočo vest, da je njen iskrenoljubljeni soprog, gospod

dr. Hinko Šuklje

praktični zdravnik itd. v Celju

v nedeljo, dne 29. marca t. l., ob 4. uri popoldne v Zadru po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v dobi 37. let mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega rajnega se vrši v sredo, dne 1. aprila t. l., ob 2. uri popoldne s kolodvora v Celju skozi mesto po državni cesti v Žalec in ob 3. uri popoldne na ondotno pokopališče sv. Kocijana.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v četrtek, dne 2. aprila t. l., v župnih cerkvah v Celju in Žalcu ob 8. uri zjutraj.

Dragega pokojnika priporočam v blag spomin in molitev!

V Celju, dne 30. marca 1903.

(148)

Južno-štajerska hranilnica v Celju naznanja tužno vest, da je njen večletni in mnogozaslužni član ravnateljstva, gospod

dr. Hinko Šuklje

praktični zdravnik itd. v Celju

v nedeljo, 29. marca t. l., ob 4. uri popoldne v Zadru izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb nepozabnega rajnega se vrši v sredo, dne 1. aprila t. l., ob 2. uri popoldne s kolodvora v Celju skozi mesto po državni cesti v Žalec in ob 3. uri popoldne na ondotno pokopališče sv. Kocijana.

V Celju, dne 30. marca 1903.

(150)

Posojilnica v Celju naznanja tužno vest, da je njen večletni in mnogozaslužni član ravnateljstva, gospod

dr. HINKO ŠUKLJE

praktični zdravnik itd. v Celju

v nedeljo, 29. marca t. l., ob 4. uri popoldne v Zadru izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb nepozabnega rajnega se vrši v sredo, dne 1. aprila t. l., ob 2. uri popoldne s kolodvora v Celju skozi mesto po državni cesti v Žalec in ob 3. uri popoldne na ondotno pokopališče sv. Kocijana.

V CELJU, dne 30. marca 1903.

(149)

Naprodaj

je vinograd blizu Celja, ki meri 1800 sežnjev, dobro obdelan, na popoldanski strani, večina belina, zraven sadovnik s čez 300 jabolčnih in češpljevih rodovitnih dreves, brekev in sedem vrst jako rodovitnih češenj. Vse to se proda, ker lastnik ne more sam dela zmagovati, za ceno 2800 K. Povprašati je pri

Jakobu Tofantu v Bukovem žlaku štev. 31, občina Teharje.

(144)

Isče se

delavna, skrbna in zdrava ženska, vajena vseh domačih opravil, za gospodinjstvo k novo začetemu malemu gospodarstvu brez domače živine k samcu na deželo.

Ponudbe z natančnimi podatki se naj pošiljajo na upravnništvo „Domovine“ v Celju. 3-1

(142)

Za trgovskega učenca

se sprejme zdrav in krepak deček iz dobre hiše, najmanj 14 in pol leta star, z dobrimi spričevali pri FRANC KARTINU, Šent Jurij ob juž. žel. 146 2-1

Trgovina

s špecerijskim blagom je v Celju naprodaj.

Več pove upravnistvo „DOMOVINE“ v Celju.

Pristnega in okusnega ljutomerčana

lastnega pridelka prodaja od 56 litrov naprej po prilično nizki ceni

Ivan Kočevar v Središču

(126) kateri posoja tudi potrebne sode. 5-3

Kdor želi kupiti več kot pol hektolitra prave, dobre in fine

slivovke in tropinovca

naj se obrne na lastnika posestva Orehovec Dragotina Fröhlich, pošta Sv. Petar-Orehovec (85) 8-6 na Hrvatskem.

Kmetija naprodaj.

Zaradi rodbinskih razmer se proda posestvo z vsem gospodarskim poslopjem, 19 oralov dobro zarašenega črnega gozda in 19 oralov njiv, travnikov in sadovnjaka. Posestvo leži blizu premogokopa v Zabukovci na Sp. Štajarskem.

Več se izve pri lastniku Fran Novaku na Vranskem. (135) 2-2

Naprodaj je novo zidana hiša.

Zraven je 8 oralov zemljišča, vinograd in gozdi. Hiša se nahaja na zelo prijaznem kraju, 20 minut od žel. postaje in je pripravna za vsako obrt.

Več pove Franc Dolinar, Zabukovce, pošta Griže pri Celju, Savinjska dolina (136) 3-2

Vljudna prošnja:

Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvirnih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev vsebina 500 gramov.

V najem se da hiša

v Trbovljah

pri farni cerkvi tik okrajne ceste. Ta obsega eno veliko in eno malo sobo in kuhinjo ter je pripravna za kako malo trgovino ali kako drugo obrt. 128 3-3

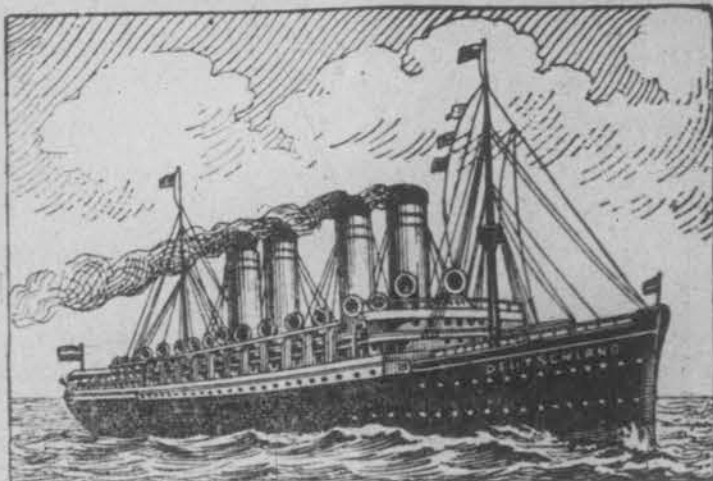
Krompir, fižol, predivo

(106)

— kupi —

Anton Kolene, trgovec v Celju.

Kdor kaj ima, naj takoj naznani.

Največje, najhitrejšje ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO
Hamburg—New-York

(233) 76

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin-mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje gl. 1-20.

Vse želočne

bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želočnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu krvi v glavo ozdravlja

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupaj s poštino, ako se denar naprej pošlje i gl. 40 kr. Ako je kašelj zastarel, se jetebe dalje zdraviti

življenski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšje domače sredstvo za vsemogoče notranje in zunanje bolesi.

Pomada

iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku s pridejanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gl. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako

se denar pošlje naprej

FRANA RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-

ska.)

Epicarin.

Mast proti ozeb-

linam in vsakovrst-

nim ranam. Z njeno rabo

izgine srbečica v 24 urah, aše

z nadaljno uporabo izgine ozeblina.

Rane se brzo celijo z rabo te masti.

Cena lončku z navodilom in poštino, ako

se denar naprej pošlje, 80 kr.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite žele. ne, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-ske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

Posojilnica v Celju.

Bilanca za leto 1902.

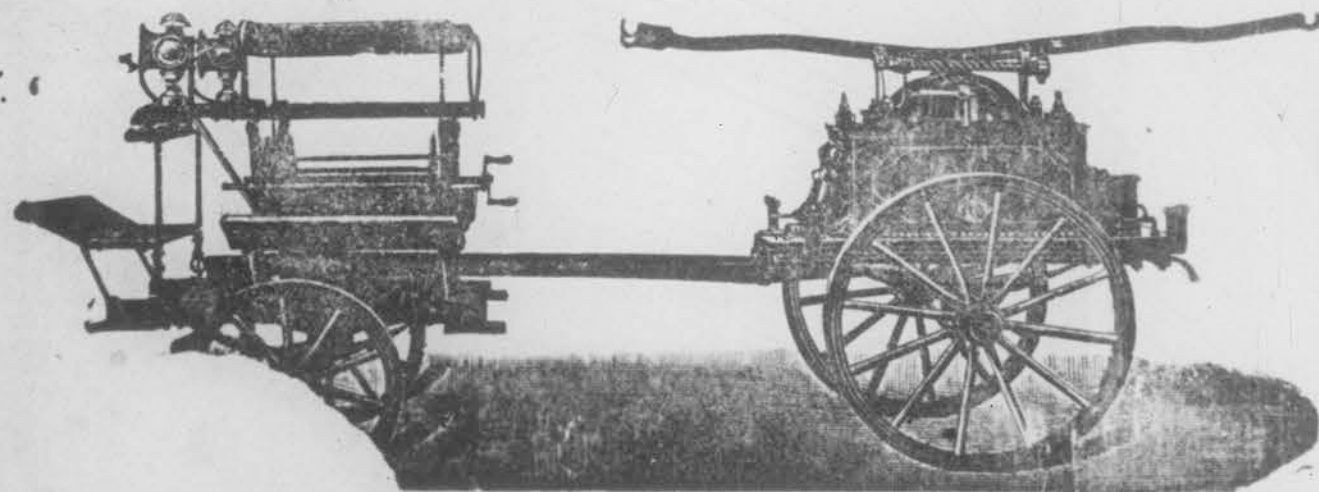
Aktiva (Imetje)			Pasiva (Dolgovi)		
	K	v		K	v
1 Račun inventarja:			1 Račun deležev:		
Stanje pisarniškega inventarja 31. dec. 1902	4.677	60	Stanje glavnih deležev dne		
2 " posojil:			31. decembra 1902 K	27.820	—
Stanje 31. decembra 1902	3.329.545	41	Stanje opravičnih deležev		
3 " naloženega denarja v raznih den. zavodih:			31. decembra 1902	59.992.10	87.812 10
Stanje 31. decembra 1902	585.168	87	2 " hranilnih vlog:		
4 " poštne hranilnice:			Stanje 31. decembra 1902 . K	4.792.130.01	
Stanje 31. decembra 1902	284	35	Kapitalizovane obresti za		
5 " tekoči:			1. 1902	180.974.29	4.973.104 30
Stanje 31. decembra 1902	289.126	49	3 " raznih obresti in dividende:		
6 " pro diversi:			Za 1. 1903 predplačane obresti od posojil	17.093	67
Stanje predplač. ekspenzarjev 31. dec. 1902	1.882	40	Nevzdignjena dividenda 31. decembra 1902	2.255	76
Stanje predplač. zavarovalnine 31. dec. 1902	136	56	4 " splošne rezerve:		
Stanje izdanih vadiljev 31. decembra 1902	4.056	—	Stanje 31. decembra 1902	12.000	—
Stanje izd. prehodnih zneskov 31. dec. 1902	3.188	65	5 " posebne rezerve:		
7 " vrednostnih listin:			Stanje 31. decembra 1902	272.679	49
Stanje 31. decembra 1902	326.050	—	6 " dobička in izgube:		
8 " nerabljenih knjižic in tiskovin:			Čisti dobiček 1. 1902	34.848	39
Stanje 31. decembra 1902	600	—			
9 " raznih obresti:					
Stanje 31. decembra 1902:					
Zaostale in zamudne obresti od posojil	110.696	47			
Nevzdignjene obresti od v raznih denarnih					
zavodih naloženega denarja	27.676	45			
Nevzdignjene obresti pri poštni hranilnici	17	12			
Nevzdignjene obresti od tekočega računa	13.104	04			
Nerealizovani kuponi vrednostnih listin	6.160	—			
10 " splošne rezerve:					
Stanje splošne rezerve naložene na lastno					
vl. knjižico št. 2.696 dne 31. dec. 1902 .	12.000	—			
11 " hiš in zemljišč:					
I. «Narodni dom» v Celju:					
Stanje vrednosti 31. decembra 1902 . . .	506.652	27			
Stanje vrednosti hišnega inventarja 31. de-					
cembra 1902	13.609	46			
Zaostala najemnina 31. decembra 1902 . .	174	—			
Predplačana zavarovalnina 31. dec. 1902 .	754	—			
II. Hiša v Graški ulici v Celju:					
Stanje vrednosti 31. decembra 1902 . . .	70.072	05			
Stanje vrednosti hišnega inventarja 31. de-					
cembra 1902	106	29			
Predplačana zavarovalnina 31. dec. 1902 .	47	—			
III. Hiša v Savinjski ulici v Celju:					
Stanje vrednosti 31. decembra 1902 . . .	19.914	25			
IV. Zemljišča:					
Stanje vrednosti 31. decembra 1902 . . .	24.282	67			
Stanje vrednosti inventarja in živine 31. de-					
cembra 1902	999	02			
12 " blagajne:					
Gotovina 31. decembra 1902	51.812	29			
	5.399.793	71		5.399.793	71

CELJE, dne 31. decembra 1902.

Ta računski sklep z glavnimi in pomožnimi knjigami primerjali ter v redu našli.

(145) 2-1

Za nadzorstvo:

Dr. Josip Sernec l. r.
ravnatelj.Lovro Baš l. r.
nam. ravnatelja.Fran Lončar l. r.
tajnik.Dr. Anton Žižek l. r.
predsednik.Dragotin Hribar l. r.
ud. nadzorstva.C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kme-
tijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica.
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrznenju in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v
teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko
orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in
ceno. Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

(645) 50-40

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.